

RÅDETS DIREKTIV

af 25. februar 1964

om de nærmere overgangsforanstaltninger inden for følgende erhvervsområder: engroshandel og formidlervirksomhed inden for handel, industri og håndværk

(64/222/EØF)

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 54, stk. (2), artikel 57, artikel 63, stk. (2), og artikel 66,

under henvisning til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden¹⁾, særlig afsnit V, stk. 2 og 3,

under henvisning til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser²⁾, særlig afsnit VI, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De almindelige planer omtaler ud over afskaffelsen af begrænsningerne også nødvendigheden af at undersøge, om en gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser samt en samordning af love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af de omhandlede former for erhvervsvirksomhed vil være påkrævet forud for, samtidig med eller efter begrænsningernes afskaffelse: i givet fald skal der træffes overgangsforanstaltninger indtil anerkendelsen eller samordningen;

for så vidt angår erhvervsområderne engroshandel og formidlervirksomhed inden for handel, industri og håndværk er der ikke i alle medlemsstater blevet fastsat betin-

gelser for adgangen til at optage og udøve sådan erhvervsvirksomhed; hvor sådanne betingelser findes, er de baseret på begrænsede krav, såsom besiddelse af et bevis for faglige kvalifikationer eller et hermed ligestillet diplom, som meddeles ifølge lovgivningens bestemmelser herom;

da der i visse medlemsstater findes lovbestemmelser med begrænset rækkevidde, men i andre overhovedet ingen, har det ikke vist sig muligt at foretage den forudsete samordning samtidig med ophævelsen af forskelsbehandling; denne samordning må finde sted senere;

i mangel af denne øjeblikkelige samordning forekommer det dog ønskeligt at lette gennemførelsen af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for de nævnte former for virksomhed ved at træffe sådanne overgangsforanstaltninger, som omtales i de almindelige planer; herved undgås i første række, at statsborgere fra de medlemsstater, i hvilke adgangen til disse former for erhvervsvirksomhed ikke gøres afhængig af betingelser, møder ekstraordinære vanskeligheder;

for at forebygge en sådan virkning må overgangsforanstaltningerne hovedsagelig indebære, at de værtslande, i hvilke der findes bestemmelser om adgangen til de nævnte former for erhvervsvirksomhed, anerkender den faktiske udøvelse af erhvervet i det tidligere opholdsland i en rimelig tid, der ikke ligger for langt tilbage, som tilstrækkelig betingelse for adgangen til erhvervet: herved skal der skabes sikkerhed for, at den begunstigede har samme faglige indsigt, som kræves af landets egne statsborgere;

desuden må der åbnes mulighed for, at de stater, som ikke har inddraget adgangen til de nævnte former for erhvervsvirksomhed under retlig regulering, i givet fald kan bemyndiges til, for så vidt angår en eller flere former for erhvervsvirksomhed, af statsborgere fra de andre medlemsstater at forlange godtgjort, at de er kvalificeret til at udøve erhvervet i det tidligere opholdsland; herved skal det forhindres, at disse stater udsættes for en uforholdsmæssig stor tilstrømning af personer, som ikke ville

¹⁾ EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 36/62

²⁾ EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 32/62

³⁾ EFT nr. 84 af 4.6.1963, s. 1578/63

⁴⁾ Se s. 862/64 i dette nummer af EFT

kunne opfylde de betingelser for adgang til og udøvelse af disse former for erhvervsvirksomhed, som gælder i det tidligere opholdsland;

sådanne bemyndigelser må dog kun gives med stor forsigtighed, da de ved alt for almindelig anvendelse kunne hæmme den frie bevægelighed; de bør derfor begrænses i henseende til tid og område, og det bør overlades til Kommissionen at godkende anvendelsen af de pågældende foranstaltninger i lighed med, hvad der generelt er fastsat i traktaten, for så vidt angår anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger;

de foranstaltninger, som er fastsat i dette direktiv mister deres saglige berettigelse, når samordningen af betingelserne for adgangen til og udøvelsen af det pågældende erhverv samt den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre obligatoriske kvalifikationsbeviser er gennemført,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med de neden for angivne betingelser følgende overgangsforanstaltninger vedrørende de i afsnit I i de almindelige planer nævnte fysiske personers og selskabers etablering på deres område samt vedrørende disse personers og selskabers tjenesteydelser inden for engroshandel og formidlervirksomhed inden for handel, industri og håndværk.

2. De omhandlede former for erhvervsvirksomhed er de, som omfattes af Rådets direktiver henholdsvis af 25. februar 1964 om gennemførelsen af etableringsfrihed og den fri udveksling af tjenesteydelser for erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen og af 25. februar 1964 om gennemførelsen af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for virksomhed som formidler inden for handel, industri og håndværk.

Artikel 2

Såfremt en medlemsstat gør adgangen til eller udøvelsen af en af de i artikel 1, stk. 2, nævnte former for erhvervsvirksomhed afhængig af besiddelsen af almindelige, forretningsmæssige eller faglige kvalifikationer, anerkender vedkommende medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for disse kvalifikationer den faktiske udøvelse af den pågældende erhvervsvirksomhed i en anden medlemsstat i 3 år som selvstændig eller ledende stilling, såfremt udøvelsen ikke er ophørt for mere end 2 år siden, regnet fra tidspunktet for indgivelsen af den i artikel 4, stk. 2, omhandlede ansøgning.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat ikke gør adgangen til eller udøvelsen af en af de i artikel 1, stk. 2, nævnte former for erhvervsvirksomhed afhængig af besiddelsen af alminde-

lige, forretningsmæssige eller faglige kvalifikationer, og når anvendelsen af de i artikel 1, stk. 2, nævnte rådsdirektiver for denne medlemsstat vil indebære skadelige og alvorlige følger, kan denne stat ansøge Kommissionen om bemyndigelse til, for et begrænset tidsrum, og for så vidt angår en eller flere nærmere angivne former for erhvervsvirksomhed, at forlange godtgjort af andre medlemsstaters statsborgere, der ønsker at udøve denne virksomhed på dens område, at de er i besiddelse af de nødvendige kvalifikationer til at udøve denne erhvervsvirksomhed i det tidligere opholdsland enten som selvstændig eller i ledende stilling.

Denne bemyndigelse kan hverken bringes i anvendelse over for personer, i hvis tidligere opholdsland ingen bestemte kvalifikationer kræves godtgjort for at få adgang til de pågældende former for virksomhed, eller over for personer, der i mindst 5 år har haft bopæl i værtslandet.

2. Efter behørigt begrundet begæring fra vedkommende medlemsstat bestemmer Kommissionen omgående, på hvilke betingelser og efter hvilke regler den i stykke 1 i denne artikel forudsatte bemyndigelse gives.

Artikel 4

1. Erhvervsvirksomhed i ledende stilling i den i artiklerne 2 og 3 anførte betydning udøver den, som har virket i et industri- eller handelsforetagende inden for samme erhvervsgræn

- a) som leder af virksomheden eller en filial;
- b) som stedfortræder for virksomhedens indehaver eller for virksomhedens leder, såfremt denne stilling er forbundet med et ansvar, der svarer til den repræsenterede indehavers eller leders.

2. Dokumentation for, at betingelserne i artikel 2 eller artikel 3, stk. 1, er opfyldt, tilvejebringes ved attestation fra en kompetent myndighed eller organisation i det tidligere opholdsland, hvilken attestation skal vedlægges den pågældendes ansøgning om tilladelse til udøvelse af den eller de pågældende former for erhvervsvirksomhed i værtslandet.

3. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 6 fastsatte frist de myndigheder og organisationer, der er kompetente til at udstede ovennævnte attestationer og giver omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen underretning herom.

Artikel 5

Bestemmelserne i dette direktiv anvendes, indtil reglerne om samordningen af de nationale bestemmelser vedrørende adgangen til og udøvelsen af de nævnte former for erhvervsvirksomhed træder i kraft.

Artikel 6

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden seks måneder efter dets meddelelse og underretter omgående Kommissionen herom.

Artikel 7

Medlemsstaterne drager omsorg for, at Kommissionen får tilsendt ordlyden af de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder inden for dette direktivs område.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1964

På Rådets vegne

H. FAYAT

Formand
